

ዓለማችን በኢትዮጵያ ላይ ማላገጧን ቀጥላለች!

አምባቸው ደጀኔ (ከወልዲያ)

አኛ “ቁንጅና እንደተመልካቹ ነው” የምንለውን እነሱም “Beauty lies in the eyes of the beholder.” ይሉታል። አዎ፤ አንድን ነገር የምታይበት አቅጣጫና ልታሳካ የምትፈልገው በጎም ሆነ ክፉ ዓለማ መላ እንቅስቃሴዎችህንና ድርጊቶችህን ይወስናል። ለንዱ ሸፋፋ የሆነ ለሌላው ቀጥ ያለ ሊመስል (ሊሆን) ይችላል።

ሀገር እዚህ ትተረማመሳለች። እዚያ ጋ ደግሞ የኖቤል ሽልማት ይሰጠናል። ይህ መልእክት “በርቱና ተጨራረሱ” የሚል ማበረታቻ ይመስላል። ይህ እውነት በራሱ አወዛጋቢ ነው - እንደተመልካቹ።

በተመሳሳይ ቀን የተፈጠሩ ሁለት ሰበር መረጃዎችን ልግለጽ። አንደኛው የጠ/ሚ አቢይ የኖቤል ሽልማት አሸናፊነት (ልብ አድርጉ - ሊያውም በሰላም!) ሲሆን ሌላው ከአማራ ክልል ወደ አዲስ አበባ የሚመጡ የሕዝብ ማመላለሻ አውቶቡሶች ጎሐ ጽዮን አካባቢ በቁርዎች ታግተው መዋልና በየመንገዱ ማደር ነው፤ ምክንያቱ ሲጠየቅ ደግሞ “የነገ አሁዱን የባልደራስ ሰልፍ ለመሳተፍ <ብዙ ወጣቶች ከአማራው ክልል ወደ <ፊንፊኔ> እየጎረፉ ነውና ያንን ማስቆም አለብን> ብለው ነው” የሚል ነው። ለበቀደሙ የአሬቻ በዓል ከምድረ ኦሮሞ አካባቢ ያ ሁሉ ቁሮ ሲመጣ ግን አንድም ሰው ዝምባቸውን አሽ ያለ አልነበረም - ጥጋብ ማለት አንዱ መገለጫው ይህ ነው። ለመቻቻልና ለመከባበር ተብሎ እንጂ ሁከት መፍጠር ቢታሰብና ቢፈለግ ኖሮ አንድ ሰውም ቢሆን በቂ ነው። አምስት ሰዎች ተዓምር መፍጠር ይችላሉ፤ ደግሞ ለሁከት! ፍቅር ግን ከሁሉም ይበልጣል። ከቆሻሻ ገንዳ የተጣለን ሕጻን አንድ ውሻ በአፋ አንጠልጥሎ በፍቅር ወደ ሰዎች ቢያመጣው ያ ልጅ የሀገር መሪም መሆን ይችላልና ሀገርን ከውድመት ሊታደግ ይችላል። ለዚህም ነው በፍቅር እንጂ በጠብ ሰውን በማሸነፍ አወንታዊ ዕድገትና ብልጽና ማስመዘገብ የሚያቅተን። በጥፋት የተጀመረ ማለቂያውም ያው ጥፋት ነው።

አጅግ በርካታ አውቶቡሶች ከወባይ ድልድይ እስከ ጎሐ ጽዮን ከዚያም በኋላ ባሉ ከተሞች ወደ አዲስ አበባ እንዳይገቡ በመታገዳቸው ተሳታፊዎች ለተጨማሪ ወጪና እንግልት ተጋልጠው በየትናንሽ ከተሞች እንዲያድሩ ተገደዋል። አሁን በደረሰኝ መረጃ ደግሞ ወደ ደጀን ተመልሰው እዚያው እንዳደሩና አስከአሁኒቷ ቅጽበት (ቅዳሜ ጥቅምት 1 ቀን 2012 እኩለ ቀን ነው አሁን) በዚያቸው ከተማ እየተገለሉ ናቸው። የከተማው ሕዝብ ግን አጅግ የሚያስደንቅ ሥራ እየሠራ ነው። ከየቤቱ አህል ውኃ በማምጣት ተሳታፊዎችን እየመገበና እያጽናና እንደሚገኝ በስልክ ግንኙነት መረዳት ችያለሁ። ድርድሩ ካልተሳካም ወደ ባህር ዳር የመመለስ ወሬም አለ። አሁን በደረሰኝ መረጃ ደግሞ እገታው በጎጃም መስመር ብቻ ሳይሆን በደብረ ብርሃንና በሌሎች አማራ ወደ አዲስ አበባ ይገባቸዋል ተብለው በሚጠረጠሩ ሥፍራዎችም እንደሆነ ሰማሁ። ሰውዬው “ግልጽ ጦርነት እንገባለን” ያለውን በተግባር እያሳዩ ነው - የሰላም ኖቤል ተሸላሚው፤ በጣም ጀግና ነውና! ማፈሪያ። (በአሁኑ ወቅት ኢንተርኔት በቅጡ እየሠራ አይደለም፤ ባንኮች በኔትወርክ ጥርዥ ብርዥ ማለት ምክንያት ተጨናንቀዋል። ሠልፉ ለጉድ ነው። እኔ ራሴም ይቼን ጽሑፍ ለመለክ በጣም ተቸግራያለሁ። እየተመለሰሁ የማርማት ኔትወርክ አስኪመጣልኝ ነው።)

በነገራችን ላይ ይህን ድፍረት የተሞላበት ድርጊት ለመፈጸም ትዕዛዙ ከጃዋርና መሰል አክራሪ ኦሮሞዎች ሊፈልቅ ቢችልም ካለ ዶ/ር አቢይና ቡድኑ ቡራኬ እውን ሊሆን እንደማይችል መታወቅ አለበት - በጭራሽ። ይህ ልጅ መልካም መልካም ተግባራትን ለራሱ በመሳብ ክፉ ክፉዎቹን እርሱ ራሱ ዐቅዶ ቢተገበሩም እንኳን ወደፈረደባቸውና ክፉ ተግባር ወደሚያምርባቸው አማካሪዎቹ አክራሪ ኦሮሞዎች ማለክክን ሥራየ ብሎ ተያይዞታል። እንጂ በራሱ አስተዳደር ይህን የመሰለ የጭቡ ሥራ ሲሠራ ከርሱ ባርኮት ውጪ እንደማይሆን ሁላችንም የማናምን ጅሎች ከመሰልነው ጅሎ ራሱ ነው ። . . . ለማንኛውም ይህ ሁሉ ቲያትር እየተከናወነ ያለው ታታሪው መሪዎችን የሰላም የኖቤል ሽልማት ባገኘበት ዕለት መሆኑ ይህን ልዩ ቀን በድምቀት ለማሰብ በአሁዲድና ኦነግ ታልሞ መሆን አለበት። በዕንቆቅልሽ የተሞላች ዓለም። በዕንቆቅልሽ የተምበሸበሸች ኢትዮጵያ።

በመሠረቱ ዶ/ር አቢይ በመሸለሙ የተሰማኝ ነገር የለም። የብዙዎችን ስሜት እንደምጋራ አምናለሁና ነገሩ የማይሞቀን የማይበርደን ሰዎች እንደምንኖር ግልጽ ነው። የማይሞቀን በሀገራችን ውስጥ እየተፈጸመ ያለውን ኦነግ አህዲዊ አጠቃላይ ደባና ተንኮል ስለምንረዳ ነው። የማይበርደን ሰውዬው ባሳየው “ለቤት ቀጋ፣ ለውጭ አልጋ”ዊ የማይናቁ ተግባራት ይህን ሉሲፈር-ቀመስ ሽልማት ቢያገኝ በተለይ የሀገራችንን ስም ከማስጠራት አኳያ አወንታዊ ጎን ስላለውና “ምቀኞች” ለለመባልም ጭምር ነው። እንጂ በአክራሪ ዘረኛ ኦሮሞዎች ሀገር ከራስጌ እስከ ግርጌ እየተወረረች ኦሮሞ ያልሆኑ ዜጎችም ከሥራም ከመኖሪያ ቦታም ከሥልጣንም ከርስትም ከሁብትም በገፍና በግፍ እየተፈናቀሉ በሚገኙበት ሁኔታ ይህን ሽልማት መደገፍ የፍትህን ዐይን በጋሬጣ እንደመደንቆል ነው።

በአንድ ሀገር ውስጥ ሁለት ሀገር ወይም መንግሥት ሊኖር አይችልም - እንደመጽሐፉ ለሁለት ጌቶች መገዛት የማይቻልም በመሆኑ። ዶ/ር አቢይም የጭንቅና የጣር ቀን በርሱ ላይ ከመምጣቱ በፊት (እስካሁን ካልመጣ (በት)) ከሁለቱ አንዱን መምረጥ ይኖርበታል። ሕዝብን ማስፈጀትና ማሰቃየት የለበትም። አንድም የ16ኛውን ክፍለ ዘመን የኦሮሞ መስፋፋት (Oromo Migration or Invasion?) በሚያስንቅ መልክ ሌት ተቀን እየተሠራ የሚገኘውን ሁሉንም ነገር ኦሮሞና የኦሮሞ የማድረግ ዘመቻ አስቁሞ ለሁላችን የሚሆን ሥርዓት መዘርጋት አለበት። አለበለዚያ “እነዚህን ሰዎች አልቻልኳቸውም፣ ቀን ስክብ የዋልኩትን (ሲክብ ከዋለ!) ማታ ይንዱብኛል” ብሎ አንዳች ሀገራዊ መፍትሔ ማፈለግ ይኖርበታል - በርግጥም የሰላም ፍቤል ተሸላሚ ከሆነ። ይቺ “ቢያዩኝ እስከ ባያዩኝ እስርቅ” ዓይነት የጨላጣ ዳርዩና ሌባ አካሄድ ብዙ ርቀት አታስኬድም። የዕድል ጉዳይ ሆኖ እንጂ እንዲያውም እስካሁንም ድረስ መንዚ የሚገርም ነው። በተጨማሪም መናፈሻና ቤተ መንግሥትን ለቱሪዝም መስህብነት ማዘጋጀት መልካም መሆኑ እንዳለ ሆኖ ለድሃው ሕዝባችን ግን ለጊዜው ጠብ የሚልለት ነገር አልተገኘም፤ ሰላምም አጥተን ጎልውናችን አደጋ ላይ ወድቋልና አቢይ ይህን ጉዳይ አይዘንጋው።

የዛሬ ስንት ዓመት ገደማ ያራ ፋውንዴሽን የተባለ የማዳበሪያ ነጋዴ ድርጅት ለመለስ ዜናዊ 200 ሺህ ዶላር አካባቢ ሽልምት ነበር። በወቅቱ ያ ሽልማት የተገኘው በሎቢ (በሽልሙልን ውትወታ) እንደሆነም ሰምተናል። ያልተገባ ነገር ሰዎችን እንዴት ሊያስደስታቸው እንደሚችል ሁሌም ይገርመኛል። ትንሽነት ነው። የአእምሮ መጨጨት ውጤት ነው። በዚህ ዓይነቱ ሥነ ልቦናዊ ደዌ የተመቱ ደግሞ እጅግ ብዙ ናቸው።

ከዚህ በሽታ ለመፈወስ ጤናማ አስተሳሰብና አመለካከት እንዲኖረን መጣር ነው። “የሰው ወርቅ አያደምቅ” ይባላል። በጎመን የሚደልሉት ሆድ አቀባትን ለለመውጣት ለሚላግም ጉልበት ያጋፍጥና ትንሽ ሮጦ ካሰቡት ግብ ሳይደርሱ ባጭር መቅረት የማያመልጡት ክፉ ዕጣ ይሆናል። የኛ በልሆነ ነገር መደሰትን እንጠየቁ - በምናምነው ይሁንብን።

ስለዚህ አባካችን ወገኖቼ - የኛ ያልሆነን ነገር በማግባባትም ይሁን በገንዘብ፣ በ“ፎርጅድ”ም ይሁን በ“ፌክ” በምንም ዓይነት ህገ ወጥና የጎሊናን ሚዛን ባልጠበቀ ሁኔታ የኛ በማድረግ ከመደሰትና በመከነ አስተሳሰብም ሰዎችን ከመበደል እንቆጠብ። ሁሉም ቀሪ ነው። አሥር ፒኢች ዲ ቢኖርህ አንዱንም ይዘኸው አትቀበርም። 100 ቢሊዮን ዶላር ቢኖርህ ድምቡሎ አብራህ አትቀበርም - ከመቀበርህ ቤተሰቦችህ እስከሕይወታቸው ህልፈት እየተባባሱ ይራኩቱባታል እንጂ። ሰማይንና ምድርን የሚያንቀጠቅጥ ሥልጣን ቢኖርህ ስትሞት ግን የምሥጥ መጫወቻ ነህ። በቁንጅናና ውበትሽ ሽዎችን የምታማልይ ብትሐኚ ስትሞት ግን የሉሴን ዐጽም አስታውሽ - በቃ ልክ እንደርሷው ነሽ - ፈርተው ይሸሹሻል እንጂ አይጠጉሽም። ታዲያ በዚህች መከረኛ ምድር መጽናኛችን ምንድን ነው? ... ከመቃብር በላይ ለሚቆም መልካም ተግባራት ብንተጋ ግን ትውልድ አይረሳንም።

በለባችንና በጥረታችን ላልመጣ የማይገባን ነገር አንማረክ። በሀሰት የትምህርት መረጃ ያክተሮች፣ ኢንጂነሮች፣ ባለአምኤና ቢኤ ዲግሪ ባለቤቶች የሆኑ በዓለማችን እጅግ ብዙ ዜጎች አሉ። በነዚህ ሰዎች ምሥኪኗ ዓለማችንም እነሱም ያሳዘናሉ። ከነዚህም ሰዎች አንዱ የቀድሞው የኡጋንዳ መሪ አንዱ ነው - ፊልድ ማርሻል፣ ሼክ ያክተር የዓለም ሎሪየት ፓትርያርክ ወኪላም የዕድሜ ልክ ፕሬዝደንት ዘኡጋንዳ። እንደነዚህ ያሉ ዜጎች የአመራሩን ቦታ ሲጨብጡ ሀገርም እንዴት ልታብድ እንደምትችል አስቡት። ይህች ጽሑፍ ስሙ ካልተዘነጋኝ ለ“ኢንጂኔር ያክተር” ማሙኤል ትሁንልኝ።

“ሌተናል ጄኔራል ዶክተር ኢንጂነር” አምባቸው ደጅኔ (ከወልዲያ) - ማዕረግ ግን ደስ ሲል!